

O R Ę D O W N I K

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 60 mk., miesięczna 25 mk. poszczególny numer 3 mk.

ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 9,— marek od jednolamowego wiersza drobnego druku, reklamy 15,— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Dziennik Gdański”, Gdańsk.

Nr. 62.

Puck, sobota, dnia 13 sierpnia 1921 r.

Rok 35.

Cześć Urzędowa

Treść: 577. Ustawa z dnia 18 XII 1919 o czasie pracy w przemyśle i handlu. (Dziennik Ustaw R. P. z r. 1920 nr. 2 poz. 7).

577.

USTAWA

z dnia 18-go grudnia 1919 roku o czasie pracy w przemyśle i handlu.

(Dziennik Ustaw R. P. z r. 1920 nr. 2 poz. 7.)

Art. 1.

Czas pracy wszystkich pracowników zatrudnionych na mocy umowy w przemyśle, górnictwie, handlu, komunikacji i przewozie oraz w innych zakładach pracy, choćby na zysk nie obliczonych, a prowadzonych w sposób przemysłowy, niezależnie od tego, czy te zakłady pracy są własnością prywatną, czy państwową, czy też organów samorządowych, wynosi bez wliczenia przerw odpoczynkowych najwyżej 8 godzin na dobę, w sobotę sześć na dobę i nie może przekraczać 46 godzin na tydzień.

Art. 2.

Za czas pracy uważa się liczbę godzin, przez które pracownik obowiązany jest na mocy umowy w zakładzie pracy pozostać, lub po za nim do rozporządzenia kierownika robót.

W górnictwie czas, zużyty na zjazd i wyjazd, wlicza się w czas pracy. Regulamin wewnętrzny kopalni winien określić wyraźnie kolejność, w jakiej zjazd i wyjazd robotników pracujących w górnictwie, ma się odbywać.

W handlu czas sprzedaży towarów i otwarcie sklepów za wyjątkiem aptek i jadłodajni, bez względu na to, czy są tam zatrudnieni pracownicy, nie może przekraczać ustalonych w tej ustawie norm czasu pracy.

Godzinę otwierania i zamykania sklepów określi dla każdej gałęzi handlu jednolicie, dla danej miejscowości powiatowa władza samorządowa, a w miastach wyłączonych miejscowa Rada miejska po wysłuchaniu stron interesowanych.

Art. 3.

Czas pracy osób zatrudnionych w przemyśle przewozowym o ile tego wymagają techniczne warunki pracy, może Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a w zakładach pracy, podlegających bezpośrednio poszczególnym Ministerstwom właściwym Minister w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej po wysłuchaniu opinii związków zawodowych pracowników i pracodawców w danej gałęzi, uregulować osobnym rozporządzeniem, zastępując normy ustalone w niniejszej ustawie przez normy równoważne.

Art. 4.

Konieczne ustępstwa od ustalonego w art. 1, 10, 14 czasu pracy, celem wykonania robót, poprzedzających

produkcję lub po niej następujących, oraz robót, mających na celu pilnowanie materiałów lub zakładów pracy, jakoteż w rzemiosłach na wsi i miasteczkach, ze względu na związek tych rzemiosł z pracą na roli, określi dla każdej kategorii pracowników osobnym rozporządzeniem Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w dziedzinie pracy w rzemiosłach wymienionych w tym artykule, i z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, odnośnie zaś do zakładów pracy podlegających bezpośrednio poszczególnym Ministerstwom właściwym Minister w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 5.

W zakładach pracy lub ich oddziałach, w których praca jest szczególnie dla zdrowia pracowników szkodliwa, może być zarządzony czas pracy krótszy, niż wymieniony w art. 1, a to w sposób wskazany w art. 19 niniejszej ustawy.

Art. 6.

Przedłużenie czasu pracy jest dopuszczalne w wypadkach następujących:

- w razie, gdy z powodu zaszłych lub groźących zakładowi pracy żywiołowych wydarzeń lub nieszczęśliwych wypadków jest to konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa pracujących, dla utrzymania w całości zakładów pracy i umożliwienia dalszego jego ruchu, oraz dla wykonania robót, których niewykonanie spowodowałoby mogło zepsucie materiałów lub urządzeń mechanicznych, przyczem czas pracy nie może przekraczać 12 godzin na dobę, o ile nie chodzi o akcję ratowniczą. W wypadkach tych może być czas pracy przedłużony w każdym dniu tygodnia, nie wyłączając niedziel, pracodawca winien jednak niezwłocznie zgłosić wypadek, powodujący konieczność przedłużenia czasu pracy do właściwego Urzędu Inspekcji Pracy.
- w wypadkach, spowodowanych szczególnymi uduwnionymi potrzebami zakładu pracy, może być czas pracy przedłużony za otrzymaniem poprzednio zezwoleniem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, zaś w handlu, dla celów dorocznej inwentaryzacji — za uprzednim zawiadomieniem Urzędu Inspekcji Pracy, przyczem ilość godzin nadliczbowych dla poszczególnego pracownika nie może wynosić więcej, niż 120 godzin na rok, 4 godzin na dobę.
- w zakładach o ruchu ciągłym, o ile utrzymanie w ruchu zakładu pracy niezbędnie tego wymaga. W takich zakładach może Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, po wysłuchaniu opinii związków zawodowych pracowników i pracodawców, zezwolić na przedłużenie czasu pracy poszczególnych grup

